

Platte River, Nebraska, 1863

"Halt!" Mary drog i tyglarna och oxarna stannade. "Är alla okej?" Hon tittade på sina tre yngsta syskon som red på oxarnas ryggar. De nickade.

Platte River låg framför dem, vid och gyttjig. "Vad är det nu?" frågade hennes lillebror Jackson. Han var bara nio, men han hjälpte ändå Mary att köra oxarna. Far låg ner i vagnen, fortfarande dålig efter sin stroke.

"Vi behöver inte ta oss över floden", sa Mary. "Men vi kan följa den." Det fanns ingen väg till Sion, men floden skulle vägleda dem på deras väg västerut. "Hoppla!"

Mary visste inte att en grupp mormonpionjärer färdades på andra sidan floden och gick en annan väg. Eftersom de inte hade vadat över floden kom de nu ni i indianterritoriet. De skulle inte få se något mer vagnståg under resten av resan.

De fortsatte vidare. Flera veckor senare såg Mary ett moln av damm närma sig. "Lugn", viskade hon till oxarna och sig själv. "Lugn."

När dammet hade lagt sig såg hon en grupp indianer till häst. En av dem red till baksidan av vagnen där far låg.

Indianen hade snälla ögon. "Är han sjuk?" frågade han och pekade på far.

"Ja", viskade Mary. Mannen ropade något på sitt språk och männen red iväg lika fort som de hade kommit.

Mary tittade på solen. "Vi stannar här", sa hon till Jackson. Hon lyfte ner Sarah och tvillingarna.

"Mary, kom och titta!" sa Jackson. Mannen med de snälla ögonen red fram mot dem med något tungt i händerna.

"Vildand", sa han. "Och hare. Till er." Mary kunde bara stirra utan att säga något medan han

släppte ner djuren i hennes armar. Med ännu en nick red han iväg i skymningen.

"Mat!" utbrast Mary. "Kött!" Mannens gåva var verkligen ett underverk.

Fler underverk inträffade under deras resa. En buffelhjord kom emot dem, men sedan delade den på sig och gick förbi på varsin sida av vagnen. En sandstorm kastade ner en av tvillingarna i en flod, men Mary lyckades rädda henne.

Men resan var ändå besvärlig. Efter varje dag som gick blev vagnen mer sliten, och oxarna såg allt tröttare ut. De tog sig fram över branta och steniga backar. Det var svårt att färdas över bergen. Men Mary och hennes familj kämpade vidare.

De hade just kommit ner från en hög bergskam när Mary fick syn på en man som kom åkande mot dem i en vagn.

"Kanske kan han tala om för oss hur vi kommer

till Lehi i Utah!" sa hon till Jackson. De hade en farbror som bodde där.

"Ni är i Echo Canyon, inte långt från Saltsjödalen", sa mannen när hon frågade var de var. "Men var är resten av er grupp?"

Hon berättade alltihop och mannen lyssnade häpet. "Har ni rest över 160 mil helt själva?" Han skakade beundrande på huvudet. "Du är verkligen en modig flicka. Jag ska berätta hur ni kommer till Lehi. Ni är nästan framme."

"Nästan framme", viskade Mary för sig själv medan mannen ritade en enkel karta i jorden. Nästan i Sion. "Jag tror vi klarar det trots allt."

Mary och hennes familj kom fram till Lehi i Utah. Hon gifte sig senare och fick många egna barn. Hennes exempel på tro och mod har välsignat många. ■

Författaren bor i Texas, USA.

